

ת"פ 5131/11/14 - מדינת ישראל נגד א.א.

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 5131-11-14

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

מדינת ישראל

נ ג ד

א.א.

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - יאיר לחן

ק. מבחן ירקן רפופורט וורד רוקח

מתורגמן לאמהרית מר ב.א.

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום וכן הסכמה של התביעה להסתפק במאסר בעבודות שירות אם תהיה המלצה טיפולית ועונשית של שירות המבחן, בעוד טיעוני הסניגור חופשים.

הנאשם הורשע בכך שב- 31.10.14 בשעה 1:00, לאחר שחשד שאדם כלשהו התקשר לאשתו א.ט. איים עליה באומרו, אם יש מספר בטלפון שלך אווי וואי לך, וכן תקף אותה בכך שבעט בה, הפיל אותה למיטה והיכה בצוואר ושב איים כי יגמור אותה ואת עצמו, אימים ותקיפת בת זוג.

השניים בני זוג כ- 11 שנים ולהם 4 ילדים משותפים.

הנאשם יליד 1976, יש לו ילד מנישואים קודמים, הוא לא עובד מתקיים וקצבת נכות של בנו הבכור שסובל משיתוק מוחין בפלג גופו הימני ופיגור שכלי ועוד.

הילד נזקק לטיפול תרופתי.

הנאשם דל כוחות, מתקשה להתמודד עם מצבי חייו ומתקשה לראות בבת זוג יישות נפרדת, חווה אפשרות של פרידה ככישלון. הוא לא מצליח לזהות רגשות מעבר לזעם ולא תופס עצמו כאדם הפוגע באחר. הוא מתקשה להתמודד עם סיטואציות מורכבות.

הנאשם הופנה על ידי שירות המבחן למרכז למניעת אלימות במשפחה, לטיפול רגיש תרבות באמצעות עובדת סוציאלית הדוברת אמהרית.

מהתסקיר שנתקבל היום עולה כי המשפחה מוכרת בשל מצבה הכלכלי הקשה ללשכת הרווחה, הבן הבכור משולב בבית ספר לחינוך מיוחד, אביו הוא שמלווה אותו לטיפולים השונים. המתלוננת הוצאה גם בעבר וגם היום למקלט לנשים מוכות, אין לה מעמד חוקי בישראל והיא תלויה בנאשם ולכן נושאת באופן תוקפני שנוהג כלפיה, מחשש שלא תוכל להמשיך לשהות בישראל. גם הילדים המשותפים לא רשומים בתעודת הזהות של הנאשם ומעמדם אינו מעמד של אזרחים ישראלים.

היא הופנתה על ידי העובדת הסוציאלית לצוות טיפולי ליעוץ משפטי כדי להסדיר את מעמדה בארץ. כיום החליטה לצאת לחיים עצמאיים ולהתגרש. הוא לא משלם מזונות עבור הילדים.

הנאשם לא רואה צורך בהתערבות טיפולית בתחום האלימות.

מדובר במקרה שני של אלימות כלפי המתלוננת בגינה נדון בבית המשפט, תלוי נגדו מאסר מותנה של חודשיים מיום 20.3.13.

למרות האמור מתקשה להכיר בהתנהגות שלו כלפי המתלוננת, תוך ניצול לרעה של מעמדה בהיות תלויה בו. כפי הנראה כשהיא מפתחת עצמאות, חש בכך איום על דימויו העצמי ולכן מתקשה לרסן דחפים אלימים כלפיה ובכך יש להגביר סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. למרות זאת, בשל היותו אב לילד עם צרכים מיוחדים ממליצים על אמסר שישא בעבודות שירות ולא בכלא.

הנאשם הביא לבית המשפט את בנו על מנת שבית משפט יתרשם מנכותו.

התובע עותר למאסר מאחורי סורג ובריה בשל המסוכנות הנשקפת, אולם הואיל והמתלוננת מעוניינת להתנתק ממנו

ולא לשוב לביתה, שירות המבחן אף סברו כי ניתן להשיבו לביתו כדי להמשיך ולטפל בבנו, ללא זיקה לעונש.

בנסיבות אלה, ביררתי מול הסניגור אם הנאשם יסכים כי יוצא צו הרחקה על פי חוק למניעת אלימות במשפחה, השיב בחיוב.

"עבירות האלימות והאיומים בכלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להאבק בה" (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט ג'ובראן)

בעפ"ג מרכז 6178-10-08 תק-מח, 2009, מירחי באייבצאייב נ' מדינת ישראל. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בשני איומים של איומים, היזק לרכוש בזדון ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וכן הפרת הוראה חוקית ונדון ל-32 חודשי מאסר, שנה מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך של 10,000 ₪. בית משפט מחוזי מצא לנכון להתערב בגזר הדין והעמיד המאסר על שנתיים תוך שמציין שאכן המדיניות הענישה הנהוגה במקרה של אלימות פיזית ומילולית כלפי בנות זוג היא מדיניות מחמירה של הטלת עונש מאסר בפועל לתקופות לא קצרות, כפי שנקט בית משפט קמא, אך נראה כי לאור עברו הנקי והעובדה שמדובר במאסר ראשון החמיר במידה המצדיקה התערבות.

באשר למתחם העונשי הראוי לתוקף בת זוגו ומאיים עליה :

בע"פ 2037/92 יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח".

בברע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל , אליו הפנה התובע, מדובר בנאשם שהגיע לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להשיב בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואיים כי יפגע בה . בגין זאת הורשע לאחר שמיעת הראיות. הוטל עליו מאסר בפועל של שנה, מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות כולל איומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪. ערעור לבימ"ש מחוזי נדחה, וצוין שנשקלו שיקולים ראויים, וכי אף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והיא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בנסיבות אלה בימ"ע לא נתן רשות ערעור וציין כי לא מצא סטיה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירת אלימות הינו הצורך להגן על שלום הציבור ובעיקר החלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם.

העונש ההולם מי שמרים יד על חלש ממנו , בעיקר מי שנתון לחסדיו, ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר, ולעיתים אף מהרשעה, רק אם נסיבות התקיפה ברף התחתון והתוקף לוקח אחריות

מלאה על מעשיו, מביע חרטה ומשתלב בהליך טיפולי - שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת ממנו. אם אין הנאשם מכיר בנזקקות טיפולית ודוחה לכן כל הצעה טיפולית, יש להחמיר עימו ואפילו אם מדובר באדם מבוגר שבעת ביצוע העבירה עברו היה נקי.

כאמור, בנסיבות חמורות, כשנלוות לאלימות ולאיומים, חבלות של ממש, כולל חבלה חמורה, על אחת כמה וכמה שיש להטיל מאסר, לתקופה שבין 10 עד 18 חודשים.

במקרה זה אם כן קיימת נזקקות טיפולית ומסוכנות, מדובר במי שאינו מכיר בצורך הטיפולי ולכן אין המלצה טיפולית. משכך, יש ממש בעתירת התביעה למאסר אותו ישא מאחורי סורג ובריח, או לם לא אוכל להתעלם מכך שבנו הנכה נזקק לאביו על מנת שיטפל בו ושליחתו של הנאשם לכלא בנסיבות אלה, יהיה בו פגישה ממשית בילד. כמו כן, לא אוכל להתעלם מכך שהמסוכנות צומצמה בהרבה בעקבות עמדת המתלוננת ותצומצם אף יותר משיוצא צו הרחקה.

בנסיבות אלה, אאמץ את המלצת שירות המבחן ואמנע משליחותו לכלא, אך מובהר לו כי בעתיד סבלנות בית המשפט תיגמר אם ישוב על מעשים דומים.

אני גוזרת על הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים.

2. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר מותנה למשך 2 חודשים כפי שנפסק על

תנאי בבית משפט ביום 20.3.13 בתיק מס' 16195-08-12 לריצוי באופן מצטבר.

את המאסר ישא בעבודות שירות, למשך 6 חודשים. וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.

תחילת המאסר מיום 6.10.15. ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

3. אני מטילה על הנאשם 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של תקיפה.

4. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של איום.

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים במצטבר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ה, 12/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

צו הגנה לפי החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א - 1991

בהמשך למצוין לעיל והסכמת הנאשם ובא כוחו, ניתן צו האוסר על הנאשם:

א. להטריד את המתלוננת א.ט. בכל דרך ובכל מקום, לרבות הטרדות טלפוניות.

ב. אוסר על הנאשם לאיים על המתלוננת א.ט., לבלוש אחריה, לארוב לה, להתחקות אחר תנועותיה או מעשיה, או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת.

תוקף הצו למשך 6 חודשים מהיום.

הפרה של הצו תהווה לכאורה עבירה של הפרת הוראה חוקית, על המשתמע.

ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ה, 12/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה